

הקליפות **אוכמי אוכמי**, שחורות שחורות, או שהיו **חזותא חזותא**, גוונים גוונים [ובתנאי שיהיו גוונים שאינה נטרפת בהם וכפי שיתבאר לקמן] — **כשרה**.

אמר אמומר משמיה דרבא: אין מקיפין בכועי. ריאה שהיתה בה בועה, וניקבה הבועה, ואין ידוע אם קודם שחיטה ניקבה או לאחריה [ואיירי שלא משמש בה השוחט, שאין לתלות את הנקב במשמוש ידי השוחט], הרי אף על גב שאמרו לקמן שאפשר "להקיף" בריאה [והיינו, ריאה שנמצאו בה נקבים ואנו מסתפקים אם היו בה הנקבים לפני שחיטה או שנהיו לאחר השחיטה, יכולים אנו לקחת ריאה אחרת ולנקב אותה, ולקרב [להקיף] ולהשוות בין הנקבים, שאם הם דומים, הרי זה ראייה שניקבו לאחר שחיטה], ובכל זאת אם היתה בריאה בועה שניקבה, אין מביאים בועה אחרת ומנקבים אותה כדי להשוות את הנקבים, כי מראה הנקב בבועה משתנה משעה לשעה, ושמא לפני כן היה מראה הנקב שונה.

ואמר רבא: הני תרתי אוני דסריכן להרדי, שנמצא ביניהן קרום הנקרא "סירכא", שמחבר שתיים מהאונות של הריאה האחת לשניה, לית להו בדיקה. משום שסירכה שכזאת נוצרת מחמת נקב בריאה, שיוצאת זיבה מהנקב וממנה נוצר הקרום. ואף על פי שאין נראה הנקב, משום שהקרום מכסה עליו וסותמו, הרי אמרינן שסתימה של קרום אינה סתימה, כי סופה להפתח כשיסתר הקרום.⁽⁴³⁾

אי הכי, אפילו האדימה **מקצתה נמי** תיהוי טריפה, בדומה לחבלה במקצת העור של שמונה שרצים בשבת!?

ומסיק רבינא: **אלא, לא שנא** האדימה כל הריאה ולא שנא האדימה מקצתה הרי היא כשירה משום דהדרא בריא.

ואמר רבא: ריאה שיבשה מקצתה — טרפה.

וכמה הוא שיעור היובש?

אמר רב פפי משמיה דרבא: כדי שתפרך בצפורן.

כמאן — כרבי יוסי בן המשולם.

דתניא: איזו היא אוזן "יבשה" שהיא נחשבת מום בככור?

שאם תינקב ואינה מוציאה טיפת דם.

רבי יוסי בן המשולם אומר: יבשה כדי שתהא נפרכת בצפורן.

ודחינן: **אפילו תימא רבנן**. כי שאני התם, **גבי אוזן בכור, כיון דקא שליט ביה זיקא, שמנשבת בה הרוח, לפיכך לא הדרא בריא. אבל ריאה, דלא קא שליט ביה אזירא — הדרא בריא**.

ואמר רבא: האי ריאה דקיימא גילדי גילדי, כעין קליפות קליפות — אם היו אותן